

BIBLIOTECA „ASTRA”
SIBIU

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VA!

Tribuna

Sibiului

ORGAN AL COMITETULUI JUDEȚEAN SIBIU AL P.C.R. ȘI AL CONSILIULUI POPULAR JUDEȚEAN PROVIZORIU

ANUL I Nr. 73

MIERCURI 15 MAI 1968

4 PAGINI 30 BANI

VIZITA ÎN ROMÂNIA A PREȘEDINTELUI REPUBLICII FRANCEZE, GENERALUL CHARLES DE GAULLE

Capitala patriei noastre a s-a lăsat ieri, cu bucurie și cordialitate, sosirea pe pământul românesc a președintelui Republicii Franceze, generalul Charles de Gaulle și a soției sale, doamna Yvonne de Gaulle, care, la invitația președintelui Consiliului de Stat, Nicolae Ceaușescu, fac o vizită oficială în România.

Pe magistralele principale ale orașului, pavoazate cu steagurile celor două țări, pe platforma din fața clădirii aeroportului Băneasa, s-au adunat zeci și zeci de mii de locuitori ai Bucureștiului, veniți să întâmpine cu caldă ospitalitate pe distinși oaspeți sosiți din Franța prieteni.

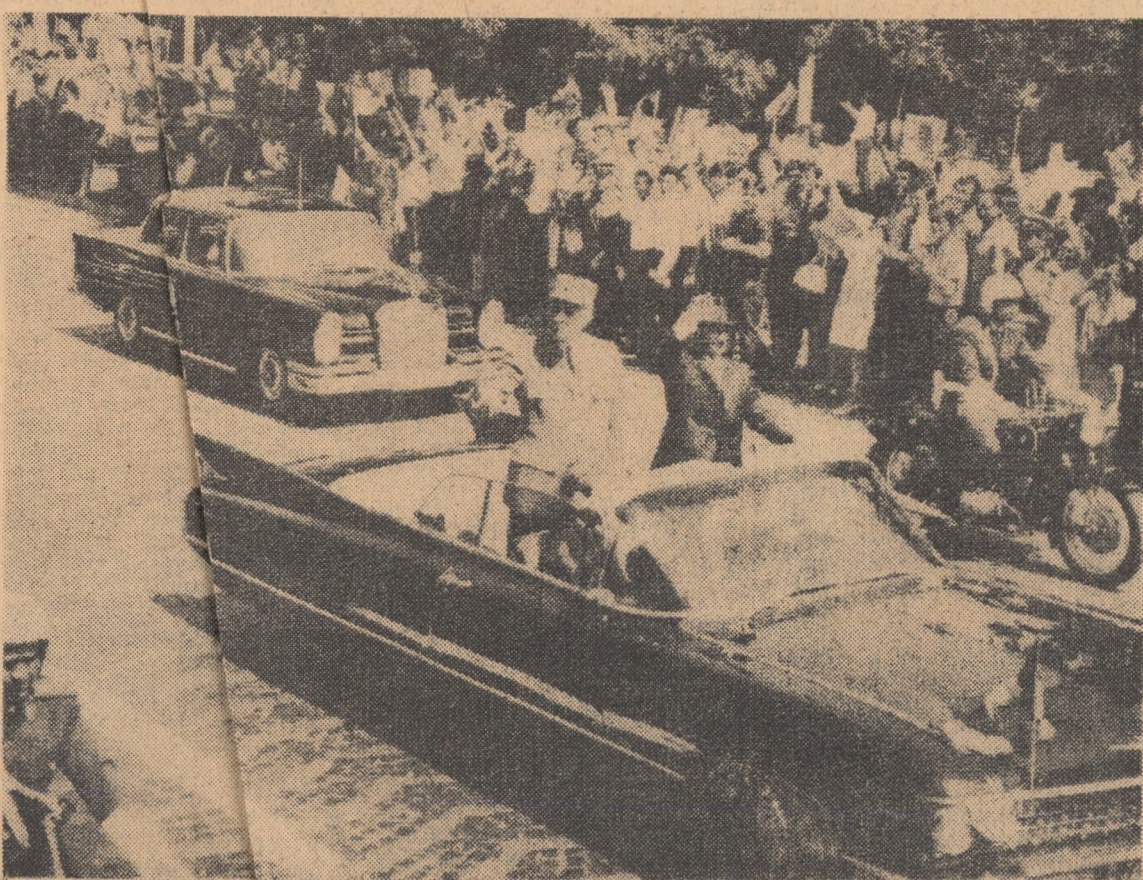
Pe frontispiciul aerogării se află portretele președintelui Charles de Gaulle și președintelui Consiliului de Stat al României, Nicolae Ceaușescu. Sint arborate drapelele de stat ale României și Franței. Pe mari pancarte, în limbile română și franceză, sînt înscrise urările: „Bun venit Excelenței Sale, președintele Republicii Franceze, generalul Charles de Gaulle”, „Trăiască prietenia tradițională dintre popoarele română și franceză”.

În întâmpinarea oaspetilor francezi sosesc Nicolae Ceaușescu, președintele Consiliului de Stat, împreună cu soția — Elena Ceaușescu, Ion Gheorghe Maurer, președintele Consiliului de Miniștri, cu soția, Emil Bodnaruș, vicepreședinte al Consiliului de Stat, Ilie Verdeț, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Ștefan Voitec, președintele Marii Adunări Naționale, Janos Fazekas, Iosif Banc și Gheorghe Gaston Marin, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Constantin Stătescu, secretarul Consiliului de Stat, Constantin Flitan, ambasadorul României în Franța.

Sînt prezenți vicepreședinți și membri ai Consiliului de Stat, membri ai guvernului, conducători de instituții centrale, generali și ofițeri superiori, personalități ale vieții științifice și culturale, precum și un mare număr de ziariști români și corespondenți ai marilor agenții de presă, societăți de radio și televiziune, ziare și reviste de peste hotare.

Se află, de asemenea, de față, Jean Louis Pons, ambasadorul Franței la București, membrii Ambasadei franceze, precum și șefii ai misiunilor diplomatice acreditate la București.

Ora 11.50. Pe cer își fac apariția avioane cu reacție ale forțele

Mii de bucureșteni au făcut o caldușoasă primire în aeroport oaspete francez.

CUVÎNTAREA PREȘEDINTELUI
CONSILIULUI DE STAT
NICOLAE CEAUȘESCU

Domnule președinte al Franței,
Doamnă de Gaulle,
Doamnelor și domnilor,

Este deosebit de plăcut pentru mine să vă adresez, la începutul vizitei dumneavoastră în România, un salut cordial din partea Consiliului de Stat și a guvernului țării, din partea întregului popor român. Cetățenii țării noastre vă primesc astăzi pe dumneavoastră, eminent reprezentant al Franței, cu caldă ospitalitate, manifestându-și puternicele sentimente de stimă și prețuire, de cordială simpatie pentru poporul francez.

(Continuare în pag. 4-a)

CUVÎNTAREA PREȘEDINTELUI
REPUBLICII FRANCEZE, GENERALUL
CHARLES DE GAULLE

Domnule președinte,

Sînt fericit că mă aflu pe pământul României în urma amabilei dumneavoastră invitații!

Țin să spun, din prima clipă și fără ocol, că pentru poporul francez, poporul român este într-adevăr un prieten foarte scump și mult stimat! Așa a fost dintotdeauna, așa a fost mai ales de-a lungul veacului acestuia, de-a lungul războaielor și zbuciumărilor pe care românii le-au îndurat cu atîta dîrzenie și pe care le-au plătit atît de scump. Prieteni

(Continuare în pag. 4-a)

ÎNȚREVEDEREA NICOLAE CEAUȘESCU - CHARLES DE GAULLE

În după-amiaza zilei de marți, la Palatul Consiliului de Stat, a avut loc o întrevedere între președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, și președin-

tele Republicii Franceze, Charles de Gaulle.

Întrevederea dintre cei doi oameni de stat a durat o oră și jumătate.

(Agerpres)

Întîlnire protocolară la Consiliul de Stat

Marti, la amiaza, președintele Republicii Franceze, generalul Charles de Gaulle, și soția, au făcut o vizită protocolară la Palatul Consiliului de Stat, președintelui Nicolae Ceaușescu și soției sale.

La sosire, o gardă militară a prezentat onorul.

La întîlnirea care a avut loc au participat președintele Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer, cu soția, Emil Bodnaruș, vicepreședinte al Consiliului de Stat, George Macovescu, prim-adjunct

al ministrului afacerilor externe, cu soția, Constantin Flitan, ambasadorul României în Franța, cu soția.

Din partea franceză au luat parte Maurice Couve de Murville, ministrul afacerilor externe, cu soția, Jean Louis Pons, ambasadorul Franței în România, cu soția, precum și unii membri ai suitei președintelui.

Întîlnirea s-a desfășurat într-o atmosferă plină de cordialitate.

(Agerpres)

Astăzi, în jurul orei 11.20, stațiile noastre de radio și televiziune vor transmite lucrările sesiunii Marii Adunări Naționale, în cadrul căreia va lua cuvîntul președintele Republicii Franceze, generalul Charles de Gaulle.

Retrospectiva anului 1848

Trîmbițele de piatră

La „Dube”, în Muntele Mare duc patru cărări înguste. Una din Iara și Băisora, iar alta de la Măreșel și Fintinele, amîndouă pe versantul dinspre Someș. Celelalte două pornesc din Lupșa și Bistra. La egală distanță de Dube, teoretic se află orașele Abrud și Cîmpeni. Pornim spre legendă din Lupșa. Cîteva sute de metri ne însoțesc cîntecul copilor de moți, care, cu glas neformat încă, repetă în clasă: „Astăzi cu bucurie, / Românilor, veniți / Pe lîncu în cîmpie / Cu toți-l însoțiți”. Mergem spre legendă și basm. Pasul este cu atît mai greu cu cît ne așteaptă îndepărtate culmile cîmpului. Drum amestec de primăvară, drum care-ți adîncește neîmplinirile. Avem, simbolic spus, un singur custode: „Pe munții de aur sus /, Colo sus lîngă apus /, La apusul soarelui /, La marginea cerului / E cîmpia dorului /, Dorului de libertate, / Dorului după dreptate / E țara poveștilor / Cu leagănel basmelor / Si culcușul zînelor, / Zînelor frumoaselor”. Oamenii mai bătrîni spun...

... Cîcă odată, de mult, de mult era în satul nost' o tată tare

mîndră, cu coșe ca așul din Arieș și ochi ca cerul limpede al verii și sprîncenăți ca cetina. Și călărea fata ca un flău, și umbra la coasă și își petrecea săptămîna toată la „sălaie” cu frații și bătrînul. Dar duminica venea acasă, își punea haine faine și leșea cu fetele la joc. De frumusețea ei s-a dus vestea peste șapte mîni și șapte văi. Așa se face că într-o duminică au venit niște flăcăi ferchoși, de nu se știe unde și ai cui iară. Au jucat pe rînd cu fata noastră, au suguit, au ris și au ademinit-o spre codru. Și dusă a fost. Că flăcăii ăștia erau smîi prefăcuți în oameni. Și cînd a văzut fata și-a văzut, s-a pus pe plîns și vaicări și n-o mai putea blîniș nici o mătăhală. Fata se ofilea ca o floare ruptă. Și-a dat poruncă smăul ăla mare să i se facă fetei jucării. Și s-au pus ălișii pe treabă și i-au făcut două cupe de piatră, ca niște leagăne rotite, iar în leagăne mișcau cîte doi arapi druze mari de piatră și cupele cîntau o pe altă lume de se auzea în tăți munții și tare se minuna poporul de așa zvonă. Smîiul i-a zis:

— Nouă nu vrei să se fii mure, dar de plecat nu poți pleca. Dacă însă îți fug ochii după altul, leagănele tale n-au să mai cînte. Dar fata mure-o zi a înțîlnit un păstor, seamăn de-ai ei, de la turmele smăilor. Și toată ziua au stat la umbrele poienii, iar de atunci leagănele cîntătoare și-au pierdut glasul și nimeni n-o mai auzit de fată.

Sînt alți moți de pe Arieș care nu cred în basm și căutau firul legendei. Iar legenda spune că ducele, aceste miracole ale naturii sau ale creației omenești, ar fi fost făcute pe vremea romanilor. Cu duba mare erau chemați comandanții cohortelor la sfat în Abrud, cînd suna într-un anume fel, sau k se anunța pericolul, cînd suna într-alt fel. Duba mică purta vase locale, prin apropiere. Lîngă ele stăteau de strajă legionarii romani, care primeau ordine numai de la comandantul legiunii *Auraria Gemina*. Cert este că ducele au fost folosite în anii de grea restriște, ca au purtat semnalele răsculaților Horia, Cloșca și Crișan spre toate satele din jurul Muntelui Mare. Din spusele localnicilor, din presupunerile și intuițiile lor, din urmele rămase se poate trage concluzia că ducele au folosit și revoluționarii de la 1848 tot ca mijloc de comunicație. (Firește, toată chestiunea o punem ipotetic, bazați nu-

(Continuare în pag. 4-a)

NICOLAE ROȘCA,
ION ARCAȘ

Lucrările sesiunii Marii Adunări Naționale

EXPUNEREA LA PROIECTUL DE LEGE PRIVIND APĂRAREA, CONSERVAREA ȘI FOLOSIREA TERENURILOR AGRICOLE

prezentată de tovarășul
NICOLAE GIOSAN

În contextul acțiunilor ce se desfășoară pe linia intensificării producției, a promovării progresului tehnic, pentru continuarea dezvoltării și modernizării agriculturii noastre socialiste, folosirea cu mai multă grijă a pămîntului, principalul mijloc și, totodată, obiect de producție în agricultură, trebuie să constituie o preocupare deosebită.

Pornind de la considerentele arătate, precum și de la faptul că folosirea judicioasă, intensivă a pămîntului este o problemă de stat, o problemă de însemnătate vitală pentru dezvoltarea întregii economii naționale, din indicația conducerii partidului, a tovarășului Nicolae Ceaușescu, un grup larg de specialiști a elaborat proiectul de lege pe care, din însărcinarea guvernului, îl prezint spre dezbateri și aprobare Marii Adunări Naționale.

Analizele efectuate cu ocazia elaborării proiectului de lege au evidențiat atît aspectele pozitive, cît și pe cele negative, în legătură cu gospodărirea pămîntului și, ca urmare, necesitatea adoptării unei legislații unitare a fondului funciar, legislație corespunzătoare etapei actuale de dezvoltare a agriculturii.

Arătînd că în condițiile țării noastre revin pe locurile peste 0,75 ha teren agricol din care peste 0,50 ha teren arabil, voritorul a spus:

(Continuare în pag. 2-a)

tului, amplasarea judicioasă a culturilor, aplicarea unei agrotehnici superioare și, în general, prin introducerea în producție a tot ceea ce este nou și înaintat în știința agronomică, putem să obținem pe această suprafață destul de redusă produsele agroalimentare de care avem nevoie pentru a asigura un trai îmbelsugat populației.

În desfășurarea procesului de dezvoltare și consolidare a agriculturii noastre socialiste, partidul și guvernul au depus eforturi deosebite pentru creșterea suprafeței agricole și mai ales a celei arabile, precum și pentru ridicarea capacității de producție a pămîntului. Se poate spune că anul agriculturii socialiste au fost anul efectuării unui amplu și vast program de lucrări de îmbunătățiri funciare, de ridicarea fertilității solului, program inițiat și condus de partid. Numai în ultimii 5 ani s-a investit aproape un miliard lei pentru executarea unor indurări și desecări de mari proporții, pe baza cărora au fost redat agriculturii sau apărute de inundații peste 300.000 ha. Au început cu toată intensitatea desecările în cîmpia de vest a țării, cele de combatere a eroziunii, de îmbunătățire a terenurilor nisipoase, de ameliorare a sărăturilor. Programul de extindere a irigațiilor prevede, după cum știți, amenajarea în acest cîmpul a 400.000 ha din fondurile statului, precum și a unei suprafețe de aceeași mărime din resursele proprii ale cooperativei agricole de producție, cu asistență tehnică directă și permanentă din partea specialiștilor agricoli.

Cu toate măsurile adoptate, trebuie să recunoaștem deschis în fața Adunării Naționale că în ceea ce privește gospodărirea pămîntului, în general, și în mod deosebit a suprafeței arabile, s-au manifestat fenomene destul de dăunătoare.

Citind exemple de folosire neratională a pămîntului, vorbitorul a arătat că în dezvoltarea investiției nu s-a cuprins nici o sumă pentru compensarea producției de pe terenurile scoase din circuitul agricol. Aceasta a dus la amplasarea construcțiilor industriale sau social-culturale pe terenurile pla-

(Continuare în pag. 2-a)

Realizări ale elevilor sibieni și medieșeni

Grupul școlar „7 Noiembrie” din Sibiu a găzduit timp de cîteva zile o interesantă expoziție de material didactic, articole vestimentare și diferite produse de marochinărie.

Exponatele dovedesc mult gust pentru frumos, îndeminare și o bogată fantezie. Ele au fost concepute cu o mișcă și cu un interes greu de redat, de către un colectiv omogen de elevi ai școlii profesionale, tehnice și de matri, sub îndrumarea competentă a cadrelor didactice.

Cele opt machete și treizeci și două de produse au luat drumul Capitalei. Ele vor fi expuse la o altă expoziție organizată de Ministerul Industriei Ușoare, iar cele mai reprezentative produse vor fi trimise Ministerului Învățămîntului, care, în cursul lunii iulie, va deschide „Expoziția națională a școlilor profesionale, tehnice și a liceelor de specialitate” pe tema: Tehnica se însușește din anii de școală.

Expoziția are menirea să oglindească viața și activitatea elevilor prin lucrări reprezentative efectuate la locul de practică, cît și în activitatea cercurilor de specialitate.

Și la Școala profesională M.I.U. din Mediaș s-a organizat o expoziție cu scopul popularizării meseriilor ce se învață în această școală.

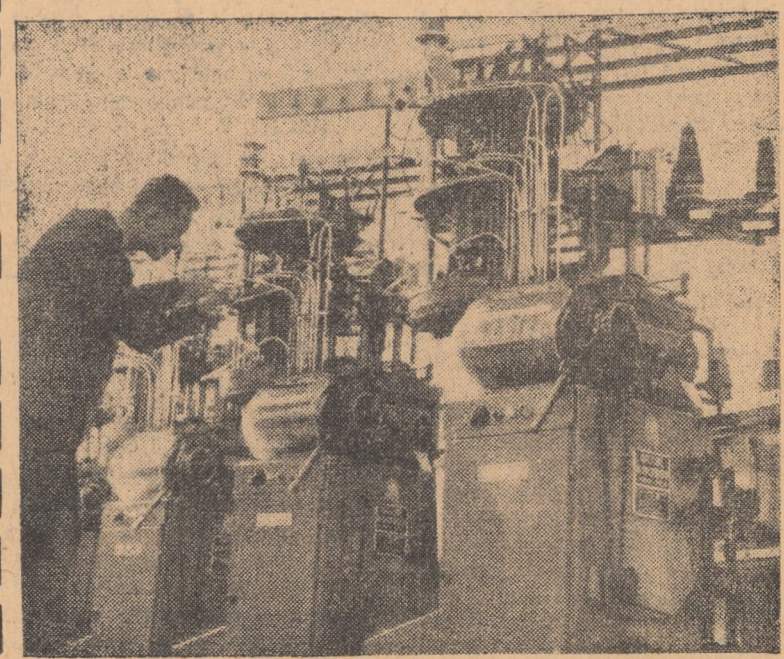
Expoziția cuprinde aproximativ 400 de articole textile, confecții și produse din sticlă.

Cele mai reprezentative exponate vor fi trimise la expoziția organizată de Ministerul Învățămîntului, ce se va deschide în cursul lunii iulie.

Realizările elevilor sibieni și medieșeni se înscriu pe linia preocupărilor majore pentru asigurarea unității dintre teorie și practică în activitatea școlară.

În secția mașini dublu cilindru a Fabricii de tricotaje Agnita, utilată cu mașini de mare randament, se produce o serie de noi sortimente de ciorapi și șosete, cu modele variate.

Foto: FR. NUSS

LUCRĂRILE SESIUNII MARI ADUNĂRI NAȚIONALE

Expunerea la Proiectul de lege privind apărarea, conservarea și folosirea terenurilor agricole,

PREZENTATĂ DE TOVARĂȘUL

NICOLAE GIOSAN

(Urmare din pag. 1)

ne, cele mai fertile, la scoaterea din circuitul agricol a unor suprafețe mai mari decât cele strict necesare, la creșterea de parcurs și grădini de porci pe lângă întreprinderi, nefolosite de nimeni și a căror întreținere este destul de costisitoare.

Am avut cu multă superficialitate scoaterea unor terenuri din circuitul agricol. O mare risc de teren a avut loc chiar în agricultura. Astfel, primele S.M.T.-uri care nu aveau decât 50-60 tractoare au ocupat 8-10 hectare, în timp ce în ultimii ani unități cu 350-400 tractoare și mașinile agricole aferente sunt amplasate pe numai 2-3 hectare și-și desfășoară activitatea în condiții bune. La fel, suprafața unui complex de creștere și îngrășare a 100.000 de porci s-a înfrățit de la 80 hectare, cit era în cazul primelor întreprinderi, la numai 20 hectare.

La risipa de teren arabil a contribuit și faptul că n-a existat o preocupare corespunzătoare pentru delimitarea vetrei satelor și a perimetrului construcțiilor al orașelor. Acestea s-au extins în mod nejustificat, iar terenurile din travilan nu sînt bine gospodărite, cu toate că ele pot contribui la obținerea unor importante cantități de produse agricole, îndeosebi legume, cartofi și fructe.

A fost subapreciată evidența muncii, nementinându-se nici funciarul care a existat în trecut în unele provincii și nu a fost elaborată o legislație corespunzătoare a fondului funciar. O parte însemnată de vin pentru asemenea neajunsuri revine Consiliului Superior al Agriculturii, cadrelor care lucrează în agricultură.

Ocupându-se de noile măsuri menite să creeze un cadru mai larg utilizării pământului, vorbitorul a subliniat că Proiectul de lege cu privire la apărarea, conservarea și folosirea terenurilor agricole, supus dezbaterii în această sesiune, prezintă o serie de aspecte care merită a fi subliniate.

Proiectul de lege cu privire la apărarea, conservarea și folosirea terenurilor agricole, supus dezbaterii în această sesiune, prezintă o serie de aspecte care merită a fi subliniate.

Raportul Comisiei pentru agricultură și silvicultură și al Comisiei juridice,

PREZENTAT DE DEPUTATUL VASILE MATEESCU

Comisia pentru agricultură și silvicultură și Comisia juridică, întrunită în ședința de lucru în zilele de 6 și 13 mai 1968, au examinat și discutat Proiectul de lege cu privire la apărarea, conservarea și folosirea terenurilor agricole. Comisia a constatat că Proiectul de lege supus dezbaterii corespunde nevoii de a se asigura gospodărirea rațională a pământului atît pentru agricultură și alte ramuri economice, cît și pentru scopuri sociale-culturale.

Politica partidului și statului nostru în acest important sector al vieții economice — a spus în continuare raportorul — urmează să fie sistematic impusă în cadrul unei legislații unitare, concretizată într-un cod al întregului fond funciar. Pînă la elaborarea acestui cod, Proiectul de lege prezentat astăzi spre dezbateri Marii Adunări Naționale este chemat să vadă măsurile de primă urgență în vederea ocrotirii fondului agricol și a utilizării lui cît mai rațional.

ridică pentru înlăturarea neajunsurilor manifestate în acest important domeniu al economiei noastre naționale. Prin lege se fundamentează gospodărirea cu eficiență maximă a pământului.

Într-o primă grupă de prevederi se stabilește că micșorarea suprafeței agricole, precum și schimbarea destinației acestora sînt interzise, cu excepția cazurilor strict prevăzute de lege. Pe lîngă asigurării folosinței maxime, integrale, a fondului funciar, proiectul de lege prevede obligația posesorilor de terenuri agricole de a cultiva în întregime suprafețele pe care le posedă. Organizațiile socialiste de stat nespecializate, posesoare de terenuri pe care nu le pot cultiva le vor preda organizațiilor agricole socialiste vecine, care își asumă obligația cultivării și folosirii lor judicioase. De asemenea, toți deținătorii au obligația de a lua măsuri pentru extinderea categoriilor superioare de folosință agricolă, prin identificarea și punerea în valoare a terenurilor folosite neeconomic, a celor afectate de eroziune, salinizare, ca și prin defrișarea și cultivarea suprafețelor ocupate de stufrășuri, măcinșuri, pilcuri de arbore.

Într-o a doua grupă de prevederi, se reglementează condițiile în care anumite terenuri vor putea fi scoase, definitiv sau temporar, din circuitul agricol. Pentru terenurile arabile, viticole și pomicele, precum și pentru cele pe care s-au executat lucrări de îmbunătățiri funciare, este necesară aprobarea Consiliului de Stat, iar pentru celelalte categorii de teren, a Consiliului de Miniștri.

În cazul cooperativelor agricole de producție, folosirea terenurilor de către acestea în alte scopuri decît pentru producția vegetală se va aproba de către Consiliul Superior al Agriculturii, la propunerea Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție.

Pentru a limita scoaterea terenurilor din circuitul agricol, proiectul de lege prevede includerea în valoarea totală a investiției și a valorii terenurilor folosite pentru investiția respectivă.

Pentru respectarea strictă a prevederilor din proiectul de lege, abaterile vor fi sancționate prin amenzi, care se vor aplica altor organizațiilor socialiste, cît și persoanelor fizice, iar în caz de repetare, unele din infracțiuni vor fi caracter de contravenții și vor fi sancționate penal.

O ultimă grupă de prevederi se referă la măsurile ce se vor lua în vederea creării premiselor necesare aplicării în condiții cît mai bune a legii și anume: introducerea cadastrului funciar, revizuirea normelor care reglementează în prezent alocarea de terenuri pentru zonele de protecție sau siguranță a construcțiilor industriale, agro-zootehnice și social-culturale, a căilor de comunicație, delimitarea vetrei satelor și a perimetrului construcțiilor al orașelor.

Proiectul de lege a avut un larg ecou în rândurile cetățenilor patriei noastre și îndeosebi ale țărănimii, exprimat prin numeroase propuneri, în presă, la radio sau direct prin scrisori, în vederea îmbunătățirii acestuia. La definitivarea proiectului de lege au fost cuprinse aceste propuneri, aducîndu-se îmbunătățiri corespunzătoare.

Proiectul de lege în forma lui îmbunătățită, supus dezbaterii și aprobării Marii Adunări Naționale, reprezintă un document de mare însemnătate pentru economia noastră națională. Prevederile sale se încadrează în mod organic în ansamblul măsurilor adoptate de conducerea partidului și statului pentru traducerea în viață a directivelor celui de-al IX-lea Congres și Conferinței Naționale a partidului, a intensificării mersului nostru ascendent spre prosperitate, belșug și bunăstare.

Sîntem conștienți cu toții că nici un efort nu trebuie precupețit spre a menține și sporii suprafața agricolă și arabilă și a mări fertilitatea pământului.

În numele celor ce lucrează în agricultură, încredințez Marea Adunare Națională că vom depune toate eforturile în vederea traducerii întocmai în viață a prevederilor legii ce va fi adoptată.

LEGEA CU PRIVIRE LA APĂRAREA, CONSERVAREA ȘI FOLOSIREA TERENURILOR AGRICOLE

Pământul, principalul mijloc de producție agricolă, reprezintă un bun național de care este strîns legată creșterea avuției naționale și bunăstarea întregului popor.

Apărarea, conservarea, ameliorarea și folosirea completă și eficientă a pământului constituie o înaltă îndatorire patriotică pentru toate organele și organizațiile de partid, de stat, cooperatiste și obștești, pentru toți cetățenii țării.

Degradarea pământului și sustragerea lui de la destinația principală — producția agricolă — aduce mari daune economiei naționale și prejudiciu dezvoltării noastre a țării.

În scopul apărării, conservării și folosirii raționale a pământului, precum și al creșterii potențialului lui productiv.

MAREA ADUNARE NAȚIONALĂ A REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA ADOPTĂ PREZENTA LEGE.

ART. 1 — Micșorarea suprafeței terenurilor agricole — arabile, plantate cu pomi, viță de vie și arbuști fructiferi, pășuni și fîșe naturale — precum și schimbarea destinației lor în alte scopuri decît producția agricolă vegetală sînt interzise, în afară de cazurile prevăzute în prezenta lege.

ART. 2 — Posesorii, cu orice titlu, de terenuri agricole, sînt obligați să lucreze și să cultive întreaga suprafață de teren ce posedă, cu respectarea regulilor agrotehnice, și să asigure conservarea și ameliorarea terenurilor proprii pentru deținerea funciilor și de fertilizare a solului.

ART. 3 — Pentru sporirea suprafeței agricole, îndeosebi a celei arabile, posesorii de terenuri sînt obligați să identifice și să cultive toate terenurile proprii folosite neeconomic, cum sînt: terenurile afectate de eroziuni, salinizate, nisipuri, cele cu exces de umiditate, tufărișuri, mărăcinșuri, pilcurile de arbore care nu au rol de producție sau producție forestieră, drumurile de exploatare inutile, cele din incintele organizațiilor socialiste și alte terenuri de stat neîncadrate.

Organizațiile socialiste de stat neagricole, care nu pot asigura punerea în producție agricolă a terenurilor ce posedă, sînt obligate să le predea spre cultivare, fără plată, organizațiilor agricole socialiste vecine.

ART. 4 — Amplasarea obiectivelor industriale, agro-zootehnice și social-culturale se va face, de regulă, pe terenuri situate în perimetrul construcțiilor al orașelor sau în vatra satelor, precum și pe terenuri improprie producției agricole.

ART. 5 — Ocuparea și folosirea, definitiv sau temporar, a terenurilor agricole situate în afara vetrei satelor sau a perimetrului construcțiilor al orașelor, în alte scopuri decît producția agricolă vegetală, nu se pot face decît în mod excepțional și numai pe baza aprobării prealabile, date de:

— Consiliul de Stat, pentru terenurile arabile, plantațiile de pomi și viță de vie, precum și pentru terenurile pe care s-au executat lucrări de îmbunătățiri funciare;

— Consiliul de Miniștri, pentru celelalte terenuri agricole.

Prin derogare de la prevederile alineatului precedent, folosirea de către cooperativele agricole de producție a terenurilor proprii, în alte scopuri decît producția agricolă vegetală, se face numai cu aprobarea prealabilă a Consiliului Superior al Agriculturii, la propunerea Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție.

În cazul cînd terenurile prevăzute la articolul 4 sînt agricole, schimbarea destinației lor se aprobă de către Consiliul Superior al Agriculturii.

Terenurile agricole cărora urmează a le fi schimbată, în mod temporar, destinația pentru a fi folosite la lucrările de prospecțiuni geologice și geofizice, foraj de orice fel și lucrările strict legate de acestea, se aprobă, la începutul anului, de organele prevăzute la alineatul 1 din prezentul articol, estimativ, pe suprafețe și zone. În limita suprafețelor aprobate, delimitarea acestora se face de Consiliul Superior al Agriculturii.

ART. 6 — Beneficiarii lucrărilor de investiții sau de producție ce se execută pe terenuri agricole vor include în valoarea lucrărilor respective și valoarea terenurilor, în condițiile stabilite prin hotărîre a Consiliului de Miniștri.

ART. 7 — Este interzisă ocuparea și schimbarea destinației terenurilor agricole înainte de obținerea aprobării legale, precum și ocuparea de suprafețe mai mari sau amplasarea lucrărilor pe alte terenuri decît cele aprobate.

ART. 8 — Organizațiile socialiste posesoare de terenuri agricole scoase temporar din producția agricolă vegetală sînt obligate, la expirarea termenului pentru care le-a fost aprobată schimbarea destinației, să redea aceste terenuri în starea de a putea fi folosite în producția agricolă. În acest scop, vor desfășura toate lucrările ce ar împiedica folosirea lor, cum sînt gro-

pile de împrumut, fundațiile, construcțiile și altele asemenea.

ART. 9 — Beneficiarii lucrărilor de investiții sau producție pentru a căror realizare este necesară schimbarea definitivă sau temporară a destinației terenurilor agricole sînt obligați să ia măsuri, încă în faza de elaborare a documentației tehnice, pentru a restitui la strictul necesar ocuparea acestor terenuri.

Consiliul Superior al Agriculturii și Consiliul de Stat pentru Construcții, Arhitectură și Sistemati-zare, împreună cu ministerele și celelalte organe centrale ale administrației de stat interesate, vor revizui, în termen de 6 luni de la data prezentei legi, normele privind construirea de obiective industriale, agricole, social-culturale, căi de comunicație, surse de apă, inclusiv cele privind distanțele de protecție sau siguranță, precum și orice alte normative referitoare la folosirea terenurilor, reducînd suprafețele de terenuri afectate acestor lucrări.

Normativele astfel revizuite și unificate vor fi supuse spre aprobare Consiliului de Miniștri.

ART. 10 — Amplasarea liniilor de telecomunicații se va face de-a lungul și în imediata apropiere a căilor de comunicație.

Liniile de transport și distribuție de energie electrică, precum și alte instalații similare, se vor amplasa, de regulă, de-a lungul și în imediata apropiere a căilor de comunicație, și digurilor și canalelor de irigații, și desigur, în așa fel încît să nu se degradeze culturile și să nu se stînjenească lucrările agricole.

Amplasarea liniilor de telecomunicații, de transport și distribuție de energie electrică în alte condiții decît cele prevăzute la alineatele precedente se face numai după obținerea aprobării pentru ocuparea și folosirea terenurilor agricole potrivit articolului 5 din prezenta lege.

Pentru derularea și punerea în aplicare a lucrărilor prevăzute la alineatele precedente, posesorii de terenuri vor fi despăgubiți de către beneficiarii de investiții sau de către executorii de lucrări, cu două caz.

ART. 11 — Consiliul pentru Problemele Administrației locale, împreună cu Consiliul de Stat pentru Construcții, Arhitectură și Sistemati-zare și cu Consiliul Superior al Agriculturii, în termen de un an de la data prezentei legi, vor revizui și definitiva delimitarea vetrei satelor și a perimetrului construcțiilor al orașelor, în vederea concentrării localităților și a evitării risipei de terenuri agricole.

(Urmare din pag. 1)

În ședința de după-amiază s-a trecut la dezbaterile Proiectului de lege cu privire la exercitarea funcțiilor de către meșteșugarii în atelierul propriu. Expunerea la această temă a avut-o deputatul Petre Blajovici, ministrul muncii. Deputatul Ion Cristoloveanu, secretarul Comisiei economice-financiare, a expus apoi raportul comun al acestor comisii și al celei juridice.

La discuția generală asupra acestui proiect de lege au luat cuvîntul deputații George Palos, prim-secretar al Consiliului județean Gorj al P.C.R., președintele Consiliului popular județean, Mircea

Pînă la definitivarea lucrărilor prevăzute la alineatul precedent, construirea și reconstruirea clădirilor de locuit și a celor gospodărești sînt permise numai în limita actuală a vetrei satelor și a perimetrului construcțiilor al orașelor.

Comitetele executiv ale consiliilor populare sînt obligate să ia măsuri pentru demolarea oricăror construcții ce se vor executate, contrar prevederilor prezentei legi, în afara vetrei satelor sau perimetrului construcțiilor al orașelor, precum și de sancționare a celor vinovați.

ART. 12 — Schimbarea categoriei de folosință a terenurilor agricole, indiferent de posesor, în altă categorie de folosință agricolă, se poate face numai pe baza aprobării prealabile date de:

— Consiliul Superior al Agriculturii, pentru terenurile deținute de organizațiile socialiste. Pentru terenurile cooperative agricole de producție, schimbarea categoriei de folosință se face cu consultarea Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție;

— direcțiile agricole județene, pentru terenurile proprietatea persoanelor fizice.

ART. 13 — Pentru lucrările de organizare a cadrelor, Consiliul Superior al Agriculturii, împreună cu celelalte organe centrale interesate și a comitetelor executive ale consiliilor populare, vor lua măsuri pentru amplasarea și folosirea rațională a categoriei de folosință agricolă pentru corectarea și reamplasarea rețelei de drumuri comunale și celor de exploatare, corectarea urcilor unor ape, protecția și ameliorarea solului, luarea în calcul a terenurilor slab productive sau neproductive cum sînt nisipurile, cele salinizate sau cu exces de umiditate și altele asemenea.

Este interzisă cu desăvîrșire crearea de pîci sau drumuri prin culturi și plantații pomi-viticele.

ART. 14 — Pentru identificarea terenurilor și a posesorilor, asigurarea evidenței și controlului folosirii raționale a terenurilor, Consiliul Superior al Agriculturii va organiza introducerea cadastrului funciar.

Cadastrul funciar se întocmește pe comune, orașe și municipii și se ține la dispoziția direcției agricole județene, pe unități de specialitate ce se vor organiza în acest scop.

Organizațiile socialiste vor ține, în concordanță cu principiile de funcționare a cadastrului funciar stabilite prin instrucțiunile Consiliului Superior al Agriculturii, o evidență

proprie a terenurilor pe care le dețin.

ART. 15 — Ocuparea terenurilor agricole, micșorarea suprafețelor agricole, schimbarea categoriei de folosință a terenurilor agricole, fără aprobare legală, construirea de locuințe și anexe gospodărești în afara vetrei satelor și a perimetrului construcțiilor al orașelor, precum și alte fapte ce se vor stabili de Consiliul Superior al Agriculturii, constituie contravenții și se sancționează după cum urmează:

— organizațiile socialiste, cu amendă de la 5.000 la 50.000 lei;

— persoanele fizice, cu amendă de la 500 la 10.000 lei.

Amenzile stabilite pentru organizațiile socialiste vor fi imputate de acestea persoanelor vinovate de producerea pagubelor.

Cu aceeași amendă se sancționează, în primul an, posesorii terenurilor arabile necultivate, și viilor și livezilor neîntreținute, precum și ai pășunilor și fîșetelor naturale pe care nu s-au efectuat lucrări de îngrijire, conform regulilor agrotehnice, constatate ca atare de către organele agricole de stat.

În cazul în care situația prevăzută în alineatul precedent se menține și în anul următor, la propunerea direcțiilor agricole, terenurile respective vor fi atribuite temporar de către comitetele executive ale consiliilor populare județene în folosinta organizațiilor agricole socialiste care pot asigura punerea lor în producție. Restituirea acestor terenuri în folosința celor care le-au posedat se face, la cererea acestora, de aceleași organe, în condițiile stabilite de Consiliul Superior al Agriculturii.

Împotriva măsurilor aplicate potrivit alineatului precedent se poate face contestație la Consiliul Superior al Agriculturii.

ART. 16 — Distrugerea, degradarea ori aducerea în stare de neîntreținută a lucrărilor de îmbunătățiri funciare, a culturilor, a viilor, livezilor, pășunilor și fîșetelor, ori împiedicarea lucrării mîsurilor de conservare ori de salvare a unor astfel de bunuri, precum și înlăturarea mîsurilor lunte, se pedepsește potrivit Codului penal.

Ocuparea terenurilor agricole, micșorarea suprafețelor agricole și schimbarea categoriei de folosință a terenurilor agricole, fără aprobare legală, construirea de locuințe și anexe gospodărești în afara vetrei satelor și a perimetrului construcțiilor al orașelor, săvîrșite în mod repetat, se pedepsește cu închisoare corecțională de la o lună la un an.

ART. 17 — Orice dispoziții contrare prezentei legi se abrogă.

Clăin, președintele cooperativei agricole de producție din comuna Ripiceni, județul Botoșani, și Filip Gelț, vicepreședinte al Uniunii centrale a cooperativei de consum.

Proiectul de lege a fost discutat apoi pe articole și s-a pus în discuție votul deputatilor. Marea Adunare Națională a aprobat, prin vot secret, cu bile, Legea cu privire la exercitarea funcțiilor de către meșteșugarii în atelierul propriu.

În continuare a început dezbaterile la Proiectul de lege privind organizarea și funcționarea cooperativei meșteșugărești. Expunerea la acest proiect de lege a fost prezentată de deputatul George Vasiliu, președintele Uniunii cen-

trale a cooperativei meșteșugărești, iar raportul comun al comisiei economice-financiare și juridice a fost expus de deputatul Tudor Drăganu, vicepreședinte al Comisiei juridice.

Trecîndu-se la discuția generală la acest proiect de lege au luat cuvîntul deputații Nicolae Veres, prim-secretar al Consiliului județean Mureș al P.C.R., președintele Consiliului popular județean, Ion Bar, membru al Consiliului Uniunii județene a cooperativei meșteșugărești Bihor, Teodor Haș, prim-secretar al Consiliului județean Arad al P.C.R., președintele Consiliului popular județean.

Lucrările sesiunii continuă.

(Agerpres)

În timpul lucrărilor Sesiunii Marii Adunări Naționale.

FLACĂRA VIE A DEVOTAMENTULUI

TINERI ȘI TINERE,

„Pentru cinstirea așa cum se cuvine a acelor ani de început și pentru imbogățirea tradițiilor de muncă voluntar-patriotică cu noi înfăptuiri demne de cele dobândite de înaintașii noștri, C.C. al U.T.C. cheamă organizațiile U.T.C., întregul tineret al patriei la o largă întrecere în muncă pe numeroase șantieri ale tineretului”.

Din Chemarea C.C. al U.T.C.

Sînt douăzeci de ani de atunci. De atunci, de cînd o chemare a organizației revoluționare de tineret a-vea să adune spre defileul Paringului aproape 30.000 de „brigadieri ai muncii voluntare”. Devotați trup și suflet nobilului ideal patriotic ei n-au făcut numai o cale ferată pe traseul Bumbesti-Livezeni, ci și un început înnoitor pentru țară. Această făclie nestinsă — dragostea de patrie — sentimentul cel mai frumos și mai nobil din toate, a fost purtată cu abnegație de adolescenții anului 1948, la Bumbesti-Livezeni, ori la Salva-Vișeu și adusă, prin străduință, în această lumină contemporană, pe care continuăm s-o înobilăm cu aceeași neobosită abnegație.

Unul dintre participanții de atunci la bătălia constructivă Bumbesti-Livezeni este Emil Hăpreanu, maestrul la uzina „Automecanică”. Scurgerea timpului i-a oferit posibilitatea să vadă și să pipăie concret istoria prefigurată de el, de generația lui, acum douăzeci de ani. Sentimentele de datorie irup și acum cînd vede pionierii înclinați în fața monumentelor istorice, cînd vede că peste 6.000 de tineri din județul Sibiu au participat, duminică, la udatul grădinilor, a zonerelor verzi, a culturilor. Transportînd apa în cisterne, în butoale pur-

tate de căruțe, cu găleata ori cu furcunul cum, de exemplu, au procedat tinerii din organizațiile U.T.C. Cîsnădie, care au udat mii de pomi la ferma din Cîsnădie și la C.A.P. Cîsnădie. Dar nu numai pomi. Duminică au fost udate la Cîsnădie culturile de cartofi. Acțiuni pentru combaterea secetei au întreprins ucieștii de la Avrig, Moșna, Dîrlos, Scorei etc.

„Pentru că educația patriotică o facem prin muncă și pentru muncă, ucieștii din municipiul Sibiu — spune Ilarie Munteanu, secretarul Comitetului municipal Sibiu al U.T.C. — se adună regulat pe șantieri de muncă patriotică. La uzinele „Elastic” și „Mecanică”, la întreprinderea „Flamura roșie”, la Muzeul tehnicii populare se adună să construiască. Duminică, au răspuns la Chemarea C.C. al U.T.C. tinerii de la uzina „Automecanică” și de la Grupul de șantier nr.2 Sibiu. Tineretul din școli a participat la udatul grădinilor la C.A.P. Tîrnioar.

Se mai adună și altfel. Tinerii de la „Balanta” și „Steaua roșie”, ca să dau doar un exemplu, au organizat, de cîrind, o excursie în Moldova. Acolo, o dată cu marea barajului de la Bicaz, au avut ocazia să presimtă marea eroilor lui Ștefan cel Mare. S-a stabilit, astfel, o relație puternică între cunoașterea concretă a realităților, între luciditate și sentimentul fierbinte pentru trecutul poporului.”

Pentru că sufletul adolescentin este setos de idei și sentimente generoase, Comitetul județean Sibiu al U.T.C. a organizat, prin multe alte acțiuni, un concurs pe tema: „Nicolae Bălcescu — revoluționar și patriot înflăcărat”. În felul acesta, tinerii de la țară și de la oraș se leagă sufleteste de marile evenimente și de oamenii mari pe care i-a avut poporul.

„În aceste zile — spune tovarășul Ion Braicu, secretar al Comitetului județean Sibiu al U.T.C. — Chemarea C.C. al U.T.C. trebuie să înflăcăreze pe toți tinerii, să-i facă să vibreze cu toate corzile sufletului. E necesar să vedem cît mai des filmul „Răsuna valea!”, să tresărim și să ne entuziasmăm. Noi, tinerii, avem nevoie de emoții și de entuziasm. Uneori, organizatorii acțiunilor U.T.C. prea au diadictizat sentimentul patriotic, scăzînd astfel receptivitatea la unele serbări, sau evocări. Trebuie ca tinerii să vibreze, să trăiască puternic o evocare istorică nu numai s-o asculte. Constat, deseori că chiar elevii nu știu o seamă de cîntece patriotice, nu le cîntă cu ocazia întrunirilor. Or, nu-i suficient să inițiezi o excursie, nu-i destul să planetezi o pădure la Cîsnădie, să participi la construcția unui baraj dacă nu-ți pui întrebările: ce scop ai atins, ce simte tînarul care lucrează, cum ai reușit să-i sensibilizezi conștiința, sentimentul dragostei pentru patrie?”

Tinerii din județul Sibiu au predat anul acesta 3.028 tone fier vechi, au plantat peste 6.000 puiți de plop negru, au participat la împăduriri, la curățatul pășunilor, la întreprinderea

parcurilor, la amenajarea de baze sportive etc. I. Streza ne-a informat că, tot duminică, 45 de tineri de la Cîsnădie au strîns o tonă și jumătate de fier vechi, iar alții au deschis un șantier al tineretului la stadion. Acțiuni asemănătoare au avut loc și la Mediaș, Agnita, Dumbrăveni.

Această muncă este una din formele importante de materializare a sentimentului de dragoste față de patrie, o activitate care, alături de excursii, vizite la muzee și alte acțiuni dă un sens înalt existenței, înzestrează tineretul cu o maximă responsabilitate socială, îl face mai demn, mai pur și mai frumos.

În aceste zile, cînd maestrul Emil Hăpreanu își amintește că au trecut douăzeci de ani de cînd a fost scrisă o pagină glorioasă în cronică zilelor noastre, tinerii din județul Sibiu participă în masă la acțiuni voluntar-patriotice pentru irigare, sădese flori, construiesc, învață, cîntă, pictează și scriu. Adaugă la propriu și la figurat noi fapte de glorie și de eroism tradițiilor patriotice. Păstrează în memorie deviza vie a poetului N. Labiș:

„Să înbească țara, pentru ea să sară
La nevoie-n ape, la nevoie-n foc”.

Sub flamura comuniștilor, din mîna în mîna, din suflet în suflet, flacăra vie a dragostei pentru țară este purtată spre viitor.

DUMITRU GEMENEL

Ansamblul de acordeoane al Școlii populare de artă din Sibiu, condus de prof. Constantin Cernușca

Indiferent de vîrstă, spectatorul așteaptă westernurile cu o nerăbdare și plăcere inefabilă culeasă de undeva din fondul de copilărie existent în străfundurile sufletului ale fiecăruia. Indiferent de vîrstă, westernul inoculează în spectator cantitatea de dinamism necesară reveriilor care lăsă în urma lor nostalgia faptului neîmplinit. Și s-ar părea că nu numai în spectator. Întrebat o dată de cineva, cît timp va mai face tatăl său filme de acest gen, John Ford jr. a răspuns: „Încă doi ani după moarte!”

Howard Hawks ne propune acum o comedie făcută după toate regulile

EL DORADO

westernului clasic. E un prilej de înaltăne a unui mare maestru al genului, precum și o nouă probă de verificare a unor adevăruri, la prima vedere, fantastice. Căci există de-a adevăratelea tinerete fără bătrînețe și viață fără de moarte! Pentru cei care l-au văzut pe John Wayne în „Diligența” de acum 30 de ani, faptul rămîne incontestabil. E exact același cow-boy „de aproape doi metri”, în stare să dărîme sub greutatea lui un cal, cu aceiași pantaloni albi, construit, sufletește

vorbînd, de o mină neprețuită, pasibil de mari rețineri dar și de răbuniri citanice. Hawks simte nevoia să pună lîngă personalitatea lui Wayne un termen de comparație, un alt „pozitiv”, naiv și încă la începutul unei cariere periculoase, atribuite ale unei vîrste dezarmante, și marele John acceptă, gest de mare conștiință artistică, un actor cu incontestabil farmec (James Caan), împodobit cu formidabilul nume de Alain Bedillion Treaherne, alias Mississippi, înarmat cu un instrument de luptă de efectul și asemănarea unei bombarde a secolului al XVI-lea, fostă posesiune, culmea, a unui pistol orb, mort prin spînzurătoare în urma unei crime făcute din greșală.

Sînt elemente de comedie îmbinate în așa fel cu cele ale westernului încît, filmul captează pînă și senzațiile fizice ale spectatorului. „El Dorado” rămîne printre amintirile plăcute ale genului, în rîndul ocupat de „Cei 7 Magnifici” sau „Ultimul tren din Gun-Hill”.

MIRCEA STANCIU

Trîmbițele de piatră

(Urmare din pag. 1)

mai pe izvoare orale, fără cunoștința altor dovezi, dacă nu ți-nem seamă de vagile aluzii ale ultimului vîlstar al tribunului Coarceș și ale nepotului tribunului Fodor. Dar e menirea istoricilor să limpezească această enigmă).

Trecem o perdea de pădure. Monumentele ne răsar pe neașteptate în față. Gîndul ne poartă imediat spre celelalte frumuseți neasemuite ale naturii românești: Babele. Numai că ducele sînt concave. Ca două farfurii enorme. Cea mare are un diametru aproximativ de 10 m, cea mică sînt tot aibă 4 m. Urcăm sau pe ele cu mare greutate. Din drujgi de piatră nu se mai găsește nici o urmă — au dispărut. Stau, însă măturie dire adinci, ca niște paracane, în netezimea cupelor urieștii. Pietrele au străluciri metalice și dogoresc de căldura soarelui primăvătic. În jur sînt răspîndiți bolovani: parcă s-au jucat niște forțe supranaturale de-a bicele și și-au uitat „pietrucele” acolo. Urcăm un bolovan cît capul în duba mare. Efectul e de-a dreptul fantastic. Ne asaltează un vacarm de zgomete, ne strîpung auzul și urechile țiute săgetate. Din instinct căutăm un loc de ascunzătoare. După cîteva minute se așterne liniștea. Repetăm „jocul” cu duba mică: sună a clopot spart, scurt și înfundat. De fapt, duba mică: crăpăci, probabil de fulgere. Se încă o întrebare: piatră frecată pe piatră putea lăsa asemenea urme? Cam

neverosimil. Atunci trebuie să dăm crezare pîreriilor că Avram Iancu a urcat la Dube doi drugi de fier, care erau mișcați la nevoie de 6-8 moși fiecare. Unde vor fi dispărut drujgi de fier? Oamenii presupun că ei au fost aruncați în mlaștinile apropiate. Un alt fapt vorbește în favoarea semnalelor care s-au transmis de aici pentru luptele revoluției din 1848 de la Fîntînele, Mărișel, Buru, Iara, Cernița și Rîmet. Mai întii că toate cetele chemate se adunau fulgerător. Apoi, că, și acesta e un fapt esențial, sub duba, la vreo 400 de m se află un cîmîtur, un loc zis „La morminte”. Aici, nici o armată dușmană, după lozica războiului, fie el chiar de genurile, nu avea ce căuta, dacă Dubele nu erau un punct strategic, important pentru revoluționari. Or, tocmai în acest loc s-a dat o luptă „pe viață și pe moarte” între ceata care păzea Dubele și o armată inamică. Măturie? Movelele mormintelor. Nu le-am numărat pentru că dura, dar sînt de ordinul sutelor. Pe unele descoperi ciuturile stilpurilor de mormînt și crucilor, o confirmare plauzibilă a presupunerii că ele datează din revoluția de la 1848. Basm? Legendă? Mit? Cine știe! Dubele există. Locul „La morminte” există, le avem în fața noastră.

Evident, reporterii n-au răzgăzit și pricepera să ateste adevărul adevărat privitor la dube și locul numit „La morminte”, dar nici nu au intenția să se aventureze în ipoteze. De aceea apelăm la harnicii noștri istorici să de-

conteze adevărul din basm, legendă, spunerii orale și urme concrete. Și-au dovedit de-atîtea ori pricepera în „enigme” mai departe, de ce nu și în zbulcunata istorie a celor doi ani furtunoși 1848—1849?

Povestea motivelor „obiective”

Ne-am obișnuit ca la fiecare final de lună, trimestru etc. să aruncăm o privire retrospectivă asupra îndeplinirii în ansamblu, sau pe unități, a indicatorilor economici de plan. Și dacă de fiecare dată avem satisfacția să constatăm că s-au obținut rezultate deosebite, de toate colectivele de muncă, de data aceasta vom relata și unele aspecte mai puțin măgulitoare la adresa a două întreprinderi sibiene. Este vorba de Industria lăptelui și Întreprinderea de legume și fructe. Cît privește pe a doua vom reveni mai jos.

Industria lăptelui Sibiu, la încheierea a patru luni de activitate economică se prezintă cu planul producției globale și marfă îndeplinită doar în proporție de 88,2 la sută și respectiv 93,8 la sută. În ce privește unele sortimente, întreprinderea mai sus amintită a rămas sub plan cu 115 tone unt și 12 tone brînzeturii. Același lucru îl putem spune și despre un alt indicator: planul de colectare a lăptelui s-a realizat numai în proporție de 77,7 la sută.

Din analiza indicatorilor de plan

pe cele 4 luni reiese că nu s-au depus eforturi pentru îndeplinirea planului. Tovarășii din conducerea întreprinderii s-au obișnuit să „argumenteze”, ori de cîte ori sînt întrebați, cu formula stereotipă, uzată și cunoscută de ani de zile, de toată lumea, cum că, chipurile, „există motive obiective” sau cu alte cuvinte: vâcile nu au dat lapte suficient (n.n. să acopere lipsurile celor care „s-au preocupat cu atîta zel” de stringerea lui). Sub masca condițiilor obiective se scapă însă din vedere, se uită pur și simplu de cele subiective. Ca să nu spunem vorbe mari, ne permitem să-i amintim tovarășului director IOAN ȘERBAN, că lucrurile nu stau tocmai așa. Și tot cu încredința dînsului ne permitem, încă o dată, să intrăm în împărțirea lăptelui și să combatem anumite lipsuri care se perpetuează de la o lună la alta, poate de la un an la altul. Un exemplu tipic, care a devenit banal, sperăm că îi va ajuta pe cei ce circumsce atîta amar de lapte să înțeleagă că este vorba de slaba organizare a muncii în sectoarele hoțărtoare ale realizării producției, de insuficienta aprovizionare a pieței cu produse lactate.

Recent, conducerea cooperativei de producție din Seica Mare ne-a sesizat unele defecțiuni ale aparatului colector de la Industria lăptelui. Despre ce este vorba. În vederea îndeplinirii obligațiilor contractuale către stat ale unității, cooperatorii din Seica Mare au hotărît ca laptele muls de la oi să-l transforme în brînză telemea, ca și în alți ani. Zis și făcut. În aceste împrejurări, ei au luat unele măsuri organizatorice, care să le înlesnească fabricarea produsului: au angajat un specialist, au fost grupate oile într-un singur loc etc. Pînă aici toate bune. Au intervenit însă tovarășii de la Industria lăptelui și au decretat: laptele nu va fi făcut brînză, ci va fi transportat de trei ori pe zi la centrul de colectare din Sibiu. Cooperatorii s-au supus, neavînd încotro. A urmat însă povestea asemănătoare cu a meșterului Manole. Tot ce se mugea azi se ridică poimîine. Și uite așa, Industria lăptelui, grație unor eforturi novatoare, demne de subliniat, în loc de lapte, aducea caș. Alte exemple. Cooperatorii de la Pelisoar și Mălinăv nu s-au plîns că au depozitat însemnată cantitate de caș, dar cei de la Industria lăptelui nici gînd n-au să-l ridice. Și exemple mai sînt. Deocamdată aît Spațiul nu ne permite să le enunțăm pe toate. Cu astfel de „metode” aveți certitudinea că veți realiza în continuare planul de colectare a lăptelui, tovarășe director ȘERBAN? În această situație de „bună” organizare a muncii de colectare nu mai surprinde pe nimeni de ce planul pe patru luni nu a răspuns efortului colectiv al celorlalte unități din județul Sibiu. Nu trebuie uitat că lipsurile manifestate, în direcția amintită, se repercutează negativ, stîrbesc din rezultatele și eforturile depuse de celelalte întreprinderi din

Producții suplimentare pentru export

Fabrica „Victoria” din Sibiu și-a sporit sarcinile de plan cu încă 300 tone napolitane și 90 tone pișcoturi. Toată cantitatea este destinată exportului. Pentru Cehoslovacia se produc cele 300 tone napolitane și 60 tone pișcoturi, iar restul de 30 tone pișcoturi pentru Anglia. Alte comenzi mai vechi privesc exportul acestor produse în R.F. a Germaniei și R.P. Mongolă.

Excursii la Poiana narciselor

Agencia județeană a O.N.T. Carpați organizează, duminică, 19 mai, excursii cu tren special și autocarele la Poiana narciselor. Doritorii se pot înscrie pînă la 15 mai la Sibiu și pînă la 17 mai la Mediaș. Costul unui bilet este de 34 lei din Sibiu și 53 din Mediaș. Spre același loc pitoresc vor porni duminică dimineața autobuze din Dumbrăveni (67 lei), Coșma Mică (56 lei) și Agnita (28 lei).

În construcție la Agnita

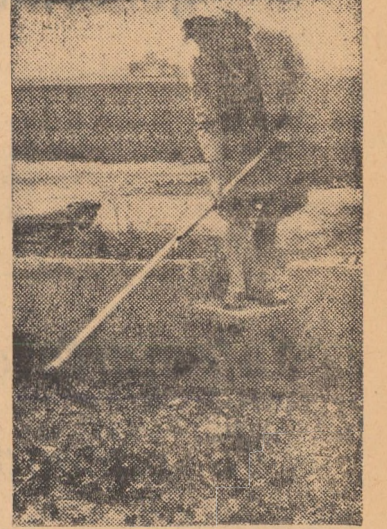
La Agnita se află în stadiu avansat de construcție un nou complex alimentar. El va oferi locuitorilor orașului o gamă de produse alimentare, în cantități sporite.

Un alt caz de „probată” profesională a demonstrat, zilele trecute, și conducerea Întreprinderii de legume și fructe, director IOAN DAN. Prezentîndu-se pe teren, la C.A.P. Seica Mare a dat indicații cooperativitorilor să recolteze o mare cantitate de spanac. Zis și făcut. Spanacul a fost pus stivă și-și aștepta a doua zi desfăcerea pe piețele Sibului. Mașinile

județ. Să realizezi doar 88 la sută din plan, într-o perioadă cînd dinamica eforturilor depuse în cel de-al treilea an al cincinalului este în continuă sporire, înseamnă o subapreciere a sarcinilor trasate de forurile superioare.

În așteptarea I.L.F., la C.A.P. Se-

limbăr ridică la fost depozitate într-un bazin cu apă.

I.L.F.-ului însă n-au mai venit, iar spanacul s-a depreciat. A treia zi, cînd tovarășul Dan și-a făcut din nou apariția în C.A.P., cooperatorii i-au servit pe tavă, fără spanac, promisiunile dîmneului. Un caz și mai recent. Cooperatorii din Seimbăr, la cererea celor de la I.L.F., au recolțat, în dimineața zilei de 13 mai, peste 1.000 legături ridichi de lună.

Dacă i-ai văzut dumneavoastră, tovarășii cititori, i-au văzut și cooperatorii din Seimbăr. Fără comentarii. Căuza pentru care nu au fost ridicate cantități amintite ne-a interesat și pe noi. Motivul invocat de conducerea I.L.F. pune sub semnul întrebării seriozitatea cu care se muncete în unitatea sibiană. De sfîrl, dacă așa stau lucrurile, trebuie să arătăm, că datorită slabei organizării a muncii în acțiunea de prelucrare a contractelor, planul de desfăcere a fost îndeplinit, în patru luni, numai în proporție de 94,7 la sută.

În concluzie, cele două întreprinderi vizate sînt datorate să ia asemenea măsuri încît planul de producție și desfăcere să fie realizat integral și la timp, fără jumătăți de măsură, iar în ceea ce privește răspunsurile către redacție, la semnalele critice, sperăm că nu vor întîrzi să ne parvină cît mai curînd.

I. NISTOR

azi...

ANIVERSĂRI

● 130 de ani de la nașterea (1838) marelui pictor român Nicolae Grigorescu (m. 1907).

TIMPUL

● Soarele răsare la 4 h și 48 m și apune la 19 h și 36 m. Vreme în general frumoasă cu cerul variabil. Temporar vor cădea averse de ploaze însoțite de descărcări electrice. Vîntul va sufla slab, din sectorul nord-vestic. Minimele vor fi cuprinse între 9 și 11 grade, iar maximele vor oscila între 20 și 23 grade.

RADIO

Buletine de știri: 5,00; 5,30; 9,00; 11,00; 15,00; 18,00; 20,00; 24,00; 1,00; 2,00 și 4,00 (programul I); 7,30; 8,30; 10,00; 12,00; 18,55; 0,55—1,00 (programul II).

Radiojurnale: 5,50; 13,00; 16,00; 19,00; 22,00 (programul I); 14,00; 17,00 (programul II).

Emisiuni literare: 8,25 — Moment poetic: Versuri de Gabriela Melinescu; 9,30 — Matineu literar; 17,15 — Odă limbii române; 22,30 — Moment poetic — Lirică franceză clasică (programul I); 10,30 — Anul 1848 în pagini literare; 18,30 — Ediție radiofonică. Selecțiuni din emi-

azi...

siunile ciclului „Barbu Delavrancea” (programul II).

Muzică simfonică și de operetă: 11,25; 15,05; 16,45; 18,20; 22,35 (programul I); 8,35; 9,00; 9,25; 10,55; 12,07; 13,17; 16,00; 17,30; 18,30; 20,30 (programul II).

Muzică ușoară și de jazz: 8,30; 9,05; 12,00; 13,20; 14,50; 15,30; 19,30; 20,50; 21,00; 22,20; 23,07; 0,05—5,00 (programul I); 7,35; 10,05; 11,30; 12,25; 15,00; 16,15; 16,25; 19,50; 23,30 (programul II).

Muzică populară: 10,30; 12,30; 14,00; 16,20; 18,45; 20,20 (programul I); 7,00; 8,05; 11,15; 13,35; 15,45; 19,00 (programul II).

TELEVIZIUNE

10,00 Curs de limba franceză (lecțiile 3 și 4 — reluare).

11,00 Curs de limba rusă (lecțiile 3 și 4 — reluare).

12,00 TV pentru specialiștii din industrie.

12,30 Închiderea emisiunii de dimineață.

17,30 Pentru cei mici: „Ala-bala... în laborator”.

18,00 Telecronica economică. Stocurile greu vandabile — o fatalitate?

18,30 Curs de limba germană (lecția 15-a).

19,00 Tineret, tinerete: „Festivalul primăverii”.

19,30 Teatrulul de seară.

19,50 Buletinul meteorologic. Publicitate.

azi...

20,00 Originale și tălmăciri din lirica românească și franceză.

20,15 Transfocator.

20,45 „Amintirile unui pian”.

21,00 Avanzpremiera.

21,15 Telecinematograful: „Se schimbă lumea” — film artistic.

22,45 Teatrulul de noapte.

23,00 Închiderea emisiunii.

CINEMA

SIBIU PACEA: El Dorado (orele 9,00; 12,00; 15,15; 18,00; 20,45);

VICTORIA: Viața în doi (orele 11,00; 13,30; 16,00; 18,30 și 21,00);

TINERETULUI: Regina zăpezii (orele 10,00; 12,00; 14,30; 16,30; 18,30 și 20,30).

MEDIAȘ PROGRESUL: Răpirea fecioarelor (orele 9,00; 11,15; 14,00; 16,30; 19,00; 21,00); TINERETULUI Prostănacul (orele 10,00; 16,30; 18,30; 20,30); UNIREA: Lîngă tine trăiesc oameni (orele 16,00; 18,00 și 20,00).

APOLDU DE SUS 23 AUGUST: Singur pe lume (orele 17,00 și 19,00).

CISNĂDIE: POPULAR: Giuseppe la Varșovia (orele 11,00; 14,00; 16,00; 18,00 și 20,00).

AGNITA: 8 MAI: Contele Bobby, spaima Vestului sălbatic (orele 10,00; 14,00; 16,00; 18,00 și 20,00).

DUMBRĂVENI: 7 NOIEMBRIE: Montparnasse 19 (orele 18,00 și 20,00).

BAZNA-BAI: Leul african (orele 17,00 și 19,00).

Regretatul actor Gérard Philippe într-o scenă din filmul franco-italian „Montparnasse 19”, care rulează la cinematograful „7 Noiembrie” din Dumbrăveni

Vizita în România a președintelui Republicii Franceze, generalul Charles de Gaulle

Dejun oficial

(Urmare din pag. 1)

lor armate române, care, de la intrarea în spațiul aerian al țării noastre, escortează nava prezidențială. La ora 12 avionul special „Caravelle” aterizează.

Președintele Republicii Franceze și soția sunt salutați de președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, cu soția, de președintele Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer, cu soția, de George Macovescu, prim-adjunct al ministrului afacerilor externe. Conducătorii de stat ai României și Franței își string cordial mîinile.

Președintele de Gaulle prezintă gazdile pe Maurice Couve de Murville, cu soția, Bernard Tricot, secretar general al Președinției Republicii, cu soția, și pe celelalte persoane oficiale care îl însoțesc.

Președintele Consiliului de Stat, Nicolae Ceaușescu, prezintă persoanele oficiale române aflate pe lângă domnul și doamna de Gaulle în tot timpul vizitei.

Comandantul gărzii de onoare, aliniată pe aeroport, prezintă raportul. Fanfara intonează imnul de stat al Franței și imnul de stat al Republicii Socialiste România. În semn de salut sunt trasate 21 de salve de artilerie.

Președintele Charles de Gaulle, însoțit de președintele Nicolae Ceaușescu, trec apoi în revistă garda de onoare. Oprindu-se în

fata gării, președintele de Gaulle salută pe militari, în limba română, cu cuvintele: „Bună ziua soldați!”.

Sînt prezentați apoi șefii misiunilor diplomatice, membrii Ambasadei Franței la București, ambasadei guvernului Republicii Socialiste România, celelalte oficialități.

Cei doi șefi de stat iau loc pe podiul amenajat pe pista aeroportului. Adresîndu-se oaspetelui francez, președintele Consiliului de Stat, Nicolae Ceaușescu, rostește o cuvîntare de bun venit. Răspunde președintele Republicii Franceze, Charles de Gaulle. Ultimele cuvinte ale salutului au fost rostite în limba română. Cuvîntările celor doi conducători de stat au fost subliniate de cei prezenți cu vii și îndelungi aplauze.

Președintele Republicii Franceze și președintele Consiliului de Stat al României primesc apoi defilarea gării de onoare.

Președintele Charles de Gaulle, împreună cu președintele Consiliului de Stat, Nicolae Ceaușescu, trec prin fața mîilor de cetățeni ai Capitalei, prezenți la aeroport. Ei sînt salutați cu entuziasm de locuitorii Capitalei, string mîinile la zeci și zeci de tineri, bărbați și femei, care îi aclamă cu multă căldură, fluturî stegulele și buchete de flori. Este o caldă manifestare de simpatie, o via expresie a puternicilor sentimente de prietenie dintre popoarele română și franceză.

Un grup de tineri, îmbrăcați în frumoase costume naționale oferă buchete de flori.

Cei doi președinți iau loc într-o masă deschisă, escortată de mîocicisti, care, urmată de coloana mașinilor oficiale, se îndreaptă spre reședința rezervată oaspetelui. De-a lungul întrupului traseu împodobit cu drapelele celor două țări, zeci și zeci de mii de locuitori ai Bucureștiului își manifestă bucuria de a fi gazde ai distinșilor soli ai Franței, de a asista la începutul vizitei pe care o face primul șef de stat francez în țara noastră. Răsuna aplauze și ovatii, se fluturî stegulele cu culorile tricolorului român și francez: o ploaie de flori se așterne în fața mașinilor.

Cei doi conducători de stat răspund cu cordialitate manifestărilor de prietenie, care îi însoțesc pînă la reședința oficială.

Primirea entuziastă care a făcut-o populația Capitalei noastre președintelui de Gaulle și celorlalți oaspeți francezi, din primele momente ale sosirii lor pe pămîntul românesc, s-a transformat într-o manifestare vie și deosebit de expresivă a legăturilor tradiționale dintre România și Franța, a raporturilor de colaborare multilaterală în continuă ascendență dintre cele două popoare, în spiritul înțelegerii și respectului reciproc, în folosul cauzei păcii și al destinderii internaționale.

(Agerpres)

Cuvîntarea președintelui Consiliului de Stat, NICOLAE CEAUȘESCU

(Urmare din pag. 1)

Sperăm că vizita dumneavoastră în România va fi revelatorie pentru cunoașterea marilor eforturi depuse de poporul român pe calea progresului și civilizației, a transformărilor adinși prin care trece națiunea noastră pe plan economic, politic și social, a aspirațiilor poporului român spre pace și cooperare cu toate popoarele lumii.

Între România și Franța există — așa cum e bine știut — vechi și bogate tradiții de prietenie și colaborare, a căror origine se găsește atît în afinitățile de limbă și cultură, cît și în năzuința comună a celor două popoare spre libertate națională și dreptate socială, în sentimentele profund umaniste de care sînt animate. Constatăm cu satisfacție că raporturile de colaborare româno-franceze urmează un drum ascendent atît în interesul celor două țări, cît și al cauzei generale a păcii și securității în lume.

În România se dă o înaltă apreciere poziției Franței într-o serie de probleme internaționale vitale, activității dumneavoastră remarcabilă pentru o largă cooperare între țări, promovarea în raporturile

interstatuale a principiului independenței și suveranității naționale, pentru preîntîmpinarea unor războaie mondiale.

Astăzi, cînd viața internațională este atît de complexă, cînd în lume există nemulțumiri, probleme generatoare de grave primejdii pentru pace, considerăm că întîlnirile dintre conducătorii statelor reprezintă un mijloc de seamă pentru netezirea drumului spre încredere și colaborare între națiuni, pentru soluționarea problemelor litigioase, pentru apărarea păcii în lume. Avem convingerea că discuțiile pe care le vom avea vor prilejui un fructuos schimb de opinii în domenii legate atît de relațiile dintre România și Franța, cît și de problemele de interes general, de evenimentele internaționale actuale, de preocupări mari, legitime, ale tuturor popoarelor.

Sîntem încredințați, domnule președinte, că vizita dumneavoastră în România va marca un moment de seamă în dezvoltarea colaborării româno-franceze, răsfrîngîndu-se în mod pozitiv și asupra climatului politicii europene și internaționale.

Dați-mi voie să închei, urîndu-vă tradiționalul „Bun venit” pe pămîntul României!

Cuvîntarea președintelui Republicii Franceze, generalul CHARLES DE GAULLE

(Urmare din pag. 1)

am rămas și acum cînd Europa noastră începe să se restabilească prin independența fiecăreia dintre națiunile sale și prin cooperarea tuturor, pentru progres și pace.

Ceea ce România și Franța pot înfăptui împreună

— și trebuie să înfăptuiască — pentru a contribui la marea operă europeană, și prin urmare mondială, va constitui, nădăjduiesc, domnule președinte, subiectul convorbirilor pe care le vom avea cu dumneavoastră, cu și guvernul dumneavoastră.

Voa, tuturor românilor, vă aduc astăzi salutul pe care toți francezii vi-l trimit din toată inima.

Trăiască România!

Solemnitatea depunerii de coroane de flori

După-amiază a avut loc ceremonia depunerii unei coroane de flori la Monumentul Eroilor luptei pentru libertatea poporului și a patriei, pentru socialism.

Pe platoul din fața monumentului din parcul Libertății, încadrat de drapele de stat române și franceze, se aflau Dumitru Popa, primarul general al municipiului București, general-colonel Ion Ioniță, ministrul forțelor armate, general de armată Jacob Teclu, membru al Consiliului de Stat, generali și ofițeri superiori, veterani ai primului război mondial, numeroși locuitori ai Capitalei.

Împreună cu președintele Franței, șosea la monument Maurice Couve de Murville, ministrul afacerilor externe al Franței, Jean Louis Pons, ambasadorul Franței la București, și membrii ai suitei franceze.

Oaspeții sînt însoțiți de Constantin Stătescu, secretarul Consiliului de Stat, Vasile Gliga, adjunct al ministrului afacerilor externe, Constantin Flitan, ambasadorul României la Paris, și general-major Nicolae Negulescu, care face parte din misiunea permanentă astatată pe lângă președintele Franței.

La sosirea generalului de Gaulle, garda militară prezintă onorale; se intonează imnurile de stat ale Republicii Socialiste România și Republicii Franța.

După depunerea coroanei de flori se păstrează un moment de reculegere. Generalul de Gaulle

primește defilarea gării de onoare.

Coloana de mașini se îndreaptă apoi spre parcul Cismigiu, unde se află Monumentul Eroilor Francezi căzuți în primul război mondial, pe pămîntul României.

Garda de onoare aliniată în fața statuii dă onorul generalului de Gaulle, care sosește însoțit de persoanele oficiale române și franceze. După intonarea imnurilor de stat ale celor două țări, președintele Franței depune o coroană de flori și, împreună cu cei prezenți, păstrează un moment de reculegere.

Președintele își sint prezentate personalitățile care asistă la solemnitate — Ion Cosma, membru al Consiliului de Stat, prim-vicepreședinte al Consiliului popular al municipiului București, Anton Breitenhofer, membru al Consiliului de Stat, general-colonel Ion Gheorghe Maurer, prim-adjunct al ministrului forțelor armate, șeful Marei Unități, generali și ofițeri superiori, dintre care unii veterani ai războiului din 1916-1919. Generalul de Gaulle îl felicită pe acad. Ion Jalea, autorul monumentului, apreciînd valoarea și semnificația acestei lucrări de artă.

Mile de cetățeni, aflați pe traseul parcurs de coloana oficială, în parcurile Libertății și Cismigiu, pe platourile din fața monumentelor, salută cu simpatie și cordialitate pe președintele Republicii Franceze.

Conferirea unor înalte distincții

La Consiliul de Stat a avut loc marșii la amiaza solemnitatea înmînării unor înalte distincții ale Republicii Socialiste România și Republicii Franceze.

Președintele Consiliului de Stat, Nicolae Ceaușescu, a înmînat președintelui Republicii Franceze, Charles de Gaulle, Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa I.

Președintele Republicii Franceze, Charles de Gaulle, a înmînat președintelui Consiliului de Stat, Nicolae Ceaușescu, Ordinul „Mare Cruce a Legiunii de onoare”.

După înmînarea decorațiilor, cei doi președinți au exprimat mulțumiri pentru înalte distincții primite.

Ceai oferit în onoarea doamnei Yvonne de Gaulle

Marti după-amiază, soția președintelui Consiliului de Stat, Elena Ceaușescu, a oferit un ceai în onoarea soției președintelui Republicii Franceze, Yvonne de Gaulle.

Au luat parte doamna Jean de Murville, Bernard Tricot, Jean Louis Pons, De la Batie, precum și Elena Maurer, Constanța Crăciun, Mîia Florea, Adriana Stătescu, Georgeta Gliza.

(Agerpres)

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, împreună cu soția, au oferit marți, în sala de Consiliului de Stat, un dejun oficial în onoarea excelenței sale Domnului președinte al Republi-

cii Franceze, și a doamnei de Gaulle.

Au luat parte Ion Gheorghe Maurer, Gheorghe Apostol, Emil Bodnaras, Chivu Stoica, Paul Niculescu-Mizil, Virgil Trofin, Ilie Verdeț, Ștefan Voitec, președintele Marii Adunări Naționale,

TOASTUL PREȘEDINTELUI CONSILIULUI DE STAT, NICOLAE CEAUȘESCU

Domnule președinte, Doamnă de Gaulle, Doamnelor și domnilor,

Distinșii noștri oaspeți se află doar de cîteva ore pe pămîntul României; manifestările insufleteite cu care i-a întâmpinat populația Bucureștiului exprimă înalta considerație față de eminentul conducător al statului francez, generalul Charles de Gaulle, sentimentele de caldă simpatie pe care popoarele română și franceză le nutresc unul față de celălalt.

Fără îndoială, prima vizită pe care un președinte al Franței o face în țara noastră poartă în sine o adîncă semnificație despre viitorul dintre cele două țări. Istoria consemnează numeroase și foarte apropiate contacte între românii și francezii, o puternică atracție între cele două națiuni. În mare măsură, acestea pot fi puse, pe bună dreptate, pe seama originii noastre comune, dar dincolo de aceasta, cele două popoare au găsit întotdeauna înțelegere reciprocă în aspirațiile lor spre libertate națională și socială, spre idealurile de pace și demnitate ale omului, pe șosea și prietenie între națiuni. Pe acest fundament istoric trebuie se clădească raporturile de colaborare dintre România și Franța în epoca contemporană.

Astăzi, datorită proporțiilor necunoscute ale producției de bunuri materiale, ale cunoașterii umane, ale schemele de muncii și de idei, cooperarea multilaterală româno-franceză se impune ca o necesitate obiectivă pentru ambele națiuni, pentru dezvoltarea în mod firesc în sfera diviziunii internaționale a muncii. Avem motivele să ne declarăm satisfacți de stadiul și evoluția raporturilor multilaterale româno-franceze.

Este un adevăr axiomatic că popoarele își sporesc încrederea unul față de celălalt, conlucrează mai bine și mai rodnic dacă se cunosc mai îndeaproape și mai profund. Sîntem încredințați că în timpul convorbirilor și întîlnirilor vom amplifica cunoașterea reciprocă a preocupărilor, intereselor și concepțiilor politice ale statelor noastre, vom putea explora noi posibilități și modalități de largire și intensificare a cooperării în producție, în știință și tehnică, de extindere a relațiilor în toate domeniile.

Vetă avea prilejul să călătorească prin România, să trăiește cîteva zile în ambianta naturii țării noastre, să luată contact cu viața poporului român, să cunoască o parte din roadele activității sale sociale noi. Vă sînt desigur bine cunoscute împrejurările istorice în care s-a dezvoltat națiunea noastră, lupta grea pe care a trebuit să o ducă poporul român de-a lungul timpurilor pentru a-și păstra ființa națională, pentru a ocupa un loc demn în marea familie a popoarelor lumii. Astăzi, poporul român, liber și stăpîn pe soarta sa, își închină întreaga energie și forță creatoare progresului material și spiritual al țării, înfăptuiri idealurilor sale de dreptate socială, pentru manifestarea deplină și împlinirea multilaterală a personalității umane, aducîndu-și astfel contribuția la cauza progresului universal.

Consacrîndu-se unor eforturi constante și perseverente pentru prosperitate, România este în același timp atît de preocupată de marile probleme ale vieții internaționale contemporane, militînd în toate puterile pentru preîntîmpinarea unui nou război, pentru instaurarea unor raporturi de prietenie și concurență între toate popoarele lumii. Acordînd o atenție deosebită relațiilor de colaborare multilaterală cu țările socialiste, România acționează în același timp pentru extinderea raporturilor sale economice, politice, tehnico-științifice și culturale cu toate statele, indiferent de orînduirea lor socială. După părerea noastră, în epoca de astăzi, cînd lumea este împărțită în state cu orînduiri sociale diferite, singura alternativă rațională este coexistența pașnică între aceste state, dezvoltarea colaborării și cooperării între toate popoarele, apărarea și consolidarea cu forțe comune a păcii și securității internaționale.

România consideră că realizarea acestuia dăruiește fundamental al vieții politice contemporane depinde în măsura hotărîtoare de instaurarea în raporturile interstatuale a principiilor respectului independenței și suveranității naționale a popoarelor, ale egalității în drepturi și neamestecului în treburile interne ale statelor. Evoluția vieții internaționale învederează că aceste prin-

cipii găsesc un ecou profund în opinia publică, sînt îmbrățișate de numeroase state, capătă tot mai mult teren pe arena mondială. Ne pronunțăm cu fermitate pentru dreptul inalienabil al fiecărui popor de a-și hotărî viitorul, pentru dezvoltarea liberă, nestîrșită, de nici un amestec din afară, a fiecărei națiuni — aceasta fiind, după părerea noastră, o cerință obiectivă a progresului uman în epoca contemporană, o condiție a conviețuirii pașnice dintre toate popoarele. Nu putem ignora faptul că un mare număr de națiuni se află în prezent abia la începutul dezvoltării lor, că afirmarea lor liberă condiționează realizarea aspirațiilor popoarelor respective spre bunăstare și progres social. Departe de a-și fi epuizat rolul în societate, națiunea rămîne încă un factor esențial al vieții sociale și orice încercare de a-și stîrbi suveranitatea provoacă în mod inevitabil conflicte adînci, periculoase pentru pacea internațională. Respectarea principiilor la care ne-am referit este, credem, singura cale pe care se poate ajunge la soluționarea complicatelor probleme ale vieții internaționale actuale, la evitarea izbucnirii unui nou război mondial.

Unul din factorii care viciază grav atmosfera internațională, care poartă în sine marile primejdii pentru pace, este agresiunea Statelor Unite ale Americii în Vietnam, în- călcarea Americii și Suveranității naționale a poporului vietnamez. Ne exprimăm satisfacția pentru stabilirea contactelor, în capitala Franței, între reprezentanții Republicii Democratice Americii și ai Statelor Unite ale Americii, considerînd această un prim pas în vederea reglementării problemei vietnameze. Călea sigură pentru soluționarea acestui conflict este oprirea necondiționată a tuturor bombardamentelor asupra Republicii Democratice Vietnam, încetarea acelor de război împotriva poporului vietnamez, respectarea drepturilor său sacre de a-și hotărî calea dezvoltării sociale fără nici un amestec din afară.

În lumea contemporană există și alte zone fierbinți, alte conflicte care poartă în ele primejdii unui nou război, alte probleme care-și cer rezolvarea. Lumea este pe bună dreptate preocupată de situația din Orientul Apropiat, de chestiunea dezarmării, al lichidării pericolului nuclear. Considerăm că în această ordine de idei un loc de frunte o ocupă problema securității europene, în soluționarea căreia sînt profund interesate nu numai popoarele de pe acest continent, zguduite de deursul unei jumătăți de secol de două războaie mondiale nimicitoare, ci și întreaga omenire dornică de pace. Soluționarea unor asemenea probleme cruciale de pe agenda vieții politice internaționale cere să fie înfrînte împotrivirea forțelor retrograde, tendințele spre perpetuarea relațiilor coloniale, să fie lichidat amestecul în treburile altor popoare.

Ne este cunoscută contribuția Franței, activitatea dumneavoastră, domnule președinte, în vederea destinderii internaționale, întîririi securității și cooperării dintre state, atît în Europa cît și în întreaga lume, dezvoltării relațiilor cu țările socialiste, promovării principiului independenței populațiilor. Remarcînd cu satisfacție evoluția pozitivă a contactelor politice româno-franceze, ne exprimăm speranța că această cooperare va progresa, că România și Franța vor acționa împreună spre binele cauzei destinderii internaționale, al păcii și progresului general.

Considerăm că vizita dumneavoastră în țara noastră se va înscrie ca un moment de seamă în efortul țării noastre, alături de celelalte țări ale lumii, pentru promovarea colaborării, încrederii, securității și păcii.

Exprimîndu-mi încă o dată dorința ca această vizită să fie încununată cu rezultate bune pentru ambele părți, vă rog să-mi îngăduiți să toastez.

În sănătatea dumneavoastră, domnule președinte,

în sănătatea doamnei de Gaulle, în sănătatea oaspetelui nostru, pentru frică și prosperitatea poporului francez, pentru dezvoltarea continuă a legăturilor de prietenie și colaborare dintre Franța și România, pentru securitate și pace pe continentul european și în întreaga lume!

(Toastul rostit de președintele Consiliului de Stat, Nicolae Ceaușescu, a fost subliniat cu puternice aplauze).

TOASTUL PREȘEDINTELUI REPUBLICII FRANCEZE, CHARLES DE GAULLE

Domnule președinte,

Amintindu-ne ceea ce a fost, evocînd ceea ce este, gîndindu-ne la ceea ce este, și mai ales după ce v-am ascultat astăzi, menționînd prin cuvinte alese ceea ce este comun ambelor noastre țări, vizita pe care, în urma amabilei dumneavoastră invitații, am onoare să o fac în România, în numele Franței, apare ca un eveniment ce poate fi hotărîtor în relațiile dintre cele două țări ale noastre și totodată în evoluția Europei în mijlocul universului în care trăim.

Firește, dintotdeauna, și mai ales în întîmplările tragice în care, de-a lungul acestui veac, au fost aruncați românii și francezii, nicodată, în orice situație s-ar fi aflat, ei nu s-au privit altfel decît cu multă stimă și simpatie. Aceasta s-a datorat afinităților profunde care, dincolo de depărțările geografice, de frămîntările istorice și de marea polifonie a sufletelor care există între cele două țări. Dar aceasta se mai datorase și faptului că, din instinct și prin rațiune, țările noastre și-au format aceeași concepție despre dreptul tuturor popoarelor, începînd cu cel francez și cel român, de a dispune liber de soarta lor, aceeași concepție despre principiul potrivit căruia echilibrul Europei trebuie clădit pe independența, personalitatea și demnitatea fiecărei națiuni, în sfîrșit, aceeași concepție despre rolul primordial pe care, în consecință, continentul nostru este chemat să-l joace în destinul omenirii.

Intr-adevăr, dacă România și Franța înteleg astăzi, ca și odinioară, să se întîlnească, ele nu trebuie să se întîlnească numai în sfera abstractă a sentimentelor și a rațiunii. Și dumneavoastră și noi știm prea bine că în orice epocă, dar mai ales în epoca noastră, solidaritatea trebuie să se exercite în practică și să-și dobîndească mijloacele corespunzătoare. Pe scurt, trebuie să cooperăm. Desigur, noi facem de pe acum acest lucru, iar acordurile încheiate acum trei ani între cele două guverne ale noastre în urma vizitei foarte importante pe care ne-a făcut-o la Paris domnul președinte Maurer, ar putea deveni cele mai îmbucurătoare, din punct de vedere economic, de fapt, volumul schimburilor s-a dublat de atunci. Pe tărîm cultural, o adevărată comună franco-română pare să se întruzească acum, în ceea ce privește învățămîntul și legăturile literare și artistice. În domeniul științific și tehnic, ideile, descoperirile, aplicațiile, circula în ambele sensuri, din ce în ce mai mult și din ce în ce mai bine. Totodată și poezia — și prin urmare, oare — să se facă și mai mult.

Fără îndoială, domnule președinte, convorbirile noastre și acele dintre miniștrii noștri vor permite să se ia hotărîri în acest sens.

Dar acțiunea comună a României și a Franței nu ar trebui să se mărginească la schimburi de mărfuri, de cunoștințe și de specialități, și nici numai la omagii cordiale reciproce. De vreme ce țările noastre sînt independente, și ca atare răspundătoare față de ele însele și față de celelalte țări, vremurile noastre le pretind un efort politic conjugat, al cărui obiectiv — dedus din însăși ființa lor — trebuie să fie unirea Europei.

Intr-adevăr, starea de diviziune în care s-a aflat continentul nostru după sfîșierea cîmpului de luptă a fost impusă de ambiția și de setea de stăpînire a Reich-ului, apare pe zi ce trece mai costisitoare și mai nejustificată tuturor popoarelor ca-

re trăiesc între Atlantic și Ural. Nicăieri nu se resimte mai adînc acest lucru ca la Paris. Dar oare nu se resimte același lucru și în România? Cum putem admite, și noi și dumneavoastră, fiind vorba de țări atît de bogate în rațiune și experiență, cum sînt țările Europei noastre, prelungirea unei situații în care multe dintre ele fac parte din două blocuri opuse, sînt puse unor orientări politice, economice și militare provenind din afară, și suportă prezența permanentă a unor forțe străine pe teritoriul lor? Nu! La dumneavoastră ca și la noi, se consideră că, din acest război de rece care a urmat împărțirii de la Paris, nu poate rezulta o despărțire artificială și sterilă, dacă nu chiar nimicitoare în cele din urmă; că aceasta este contrar ființei Europei, care, de-a lungul veacurilor, s-a străduit neobosită spre unire și care astăzi înțelege, mai limpede ca nicodată, prin urmare, nu mai există pentru Europa nici ideologii, nici hegemonie care să precumpănească față de binefacerile destinderii, înțelegerii și cooperării între toate părțile care o compun.

Acesta nu înseamnă, firește, că fiecare țară nu trebuie să țină seama, în raporturile ei cu celelalte țări, de condițiile particulare în care se găsește din punct de vedere al vecinătății, al prieteniei și al economiei. Este un fapt, de exemplu, că România este vecină cu Rusia, țară de care o unesc anumite legături, țară fără de care Europa întreagă, acum douăzeci și cinci de ani, ar fi căzut pradă robiei, țară a cărei valoare și putere o desemnează ca un stîlp esențial al unui continent ce ar trebui să se unească. Este un fapt că Franța este așezată în Apus printre popoare, ca cele ale Germaniei și Italiei, a căror activitate este complementară cu a ei și indispensabilă pentru gruparea pe care am dori s-o realizăm. Dar aceste împrejurări locale, departe de a dîna, trebuie dimpotrivă să contribuie la armonia generală. Ceea ce continentul nostru trebuie să facă de la București, de la Moscova și de la Paris, ca și de la Bonn, de la Roma și de la toate celelalte capitale ale sale, este marea mișcare care-l va uni pentru pace și progres.

Franța, dumneavoastră președinte, este hotărîtă să înainteze spre acest tel și este foarte dispusă să ducă această acțiune la bun sfîrșit, cot la cot cu România. Ea speră deci că înțînirea noastră va da dintr-un imbold ambelor țări spre a propinde, în politici lor, la drept o vorbire, în clipele de grele încercări din istoria lor, aceasta s-a mai întîmplat adeseori. Dar atunci scopul era doar apărarea lor. De astă dată este vorba de a ele două împreună să ajute întreaga Europă să se clădească și să se reînnoiască. Iată de ce generoasă primire pe care dumneavoastră și guvernul dumneavoastră atî binevoit să ne-o faceți, precum și împinținarea de nedescris pe care populația orașului București ne-a rezervat-o, ne umple de încredere și de bucurie.

Ridic paharul în onoarea domnului Ceaușescu, președintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, în onoarea doamnei Ceaușescu, careia sîntem fericiți să-i prezentăm respectuos felicitările noastre, în onoarea domnului președinte Maurer și a guvernului român, în onoarea României — căreia Franța, prietena ei dintotdeauna, îi dorește fîerbințe fîerice și prosperitate.

(Toastul președintelui Republicii Franceze, Charles de Gaulle, a fost subliniat cu puternice aplauze).

SPECTACOL DE GALĂ

Marti seara, la Opera Română a avut loc un spectacol de gală în onoarea președintelui Republicii Franceze, generalul Charles de Gaulle, și a soției sale.

În sală se aflau membri ai Consiliului de Stat și ai guvernului, conducători ai unor instituții centrale, oameni de cultură și artiști, generali și ofițeri superiori, ziaristi români și străini.

Au asistat membrii suitei franceze, șefii misiunilor diplomatice acreditate la București și alți membri ai corpului diplomatic.

La apariția în lojile oficiale, președintele de Gaulle, cu soția, președintele Consiliului de Stat, Nicolae Ceaușescu, cu soția, președintele Consiliului de Miniștri,

Ion Gheorghe Maurer, cu soția, și ceilalți conducători români, sînt salutați cu puternice aplauze de publicul prezent.

Se intonează imnurile de stat ale celor două state.

Programul spectacolului a cuprins lucrări corale în opere franceze, piese coreografice și instrumentale, dansuri populare românești.

Spectacolul s-a bucurat de un frumos succes. La sfîrșit, artiștii le-au fost oferite flori din partea președintelui Republicii Franceze, Charles de Gaulle, și a președintelui Consiliului de Stat, Nicolae Ceaușescu.